

dige paa dette Omraade, og det vilde være den simpleste og letteste Maade at etablere et saadant Tilsyn paa.

Tilsynet med de Kartofler, der skal udføres, er naturligvis det vigtigste, idet det jo kommer an paa, at den amerikanske Regering kan være sikker paa, at Kartoflerne ikke lider af de omtalte Sygdomme, men jeg vil dog henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa, om det ikke vilde være rimeligt, at Tilsynet tillige fik til Opgave at føre Kontrol med de Kartofler, der indføres her til Landet. Det er jo ikke saa mange, det drejer sig om, det er kun enkelte Gange, der indføres mindre Partier, men naar vi faar et saadant Tilsyn, forekommer det mig at være rimeligt, at Tilsynet tillige faar til Opgave at føre Tilsyn med de Kartofler, der indføres. Vi gaar ud fra, at her i Landet ikke findes de Sygdomme, der har bevirket, at Amerika har lukket for Kartoffelindførsel fra de fleste Lande, men vore Nabolande har dem, og det vilde da være ret uheldigt for vort Landbrug, om vi gennem de enkelte Partier, der indføres her til Landet, skulde faa disse Sygdomme indført. Jeg kunde derfor tænke mig, at den højtærede Landbrugsminister ad administrativ Vej udstrakte Tilsynet til ogsaa at kontrollere de Skibsladninger af Kartofler, der kommer her til Landet.

Jeg skal slutte med at anbefale det foreliggende Lovforslag og i Overensstemmelse med, hvad den højtærede Førmænd sagde, anbefale det til ekstraordinær hurtig Fremme. Det er nemlig af stor Betydning, at man hurtigt kan komme i Gang med Kartoffeludførselen til Amerika. Vi har store Beholdninger af Kartofler herhjemme, idet der har været en rig Høst i Fjor, og det er kun ganske ubetydelige Mængder, der hidtil er blevet udført. Udførselen til Amerika kan neppe foregaa længere end til Slutningen af Marts, da det saa bliver for varmt til, at Kartoflerne kan taale den lange Sørejse.

Moesgaard-Kjeldsen: Ogsaa jeg kan anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme. Jeg kan slutte mig til Lovforslaget, som det foreligger, og ligeledes til de Udtalelser, den ærede foregaaende Taler (Pinstруп) fremsatte. Det er af stor Betydning for de fattigere Egne her i Landet, at man finder et Marked for Kartofler, og der har i Vinterens Løb været adskillig Ængstelse, fordi Markedet i Amerika er blevet lukket. Det er navnlig i visse Egne i Jylland

samt i Frederiksborg Amt, at man ligger med store Partier af Kartofler. Det er den sidste store Høst, som har foranlediget, at Priserne er gaaede ned og er blevne saa smaa, at man ofte har maattet anvende Kartoflerne som Svinefoder, men da Priserne paa Majs og Korn samtidig er faldne stærkt i Aar, ser man heller ikke sin Fordel ved at anvende Kartoflerne paa denne Maade.

Jeg maa udtale min Glæde over, at det høje Ministerium ikke har ladet sig bevæge til at acceptere det første Tilbud, som forelaa fra de nordamerikanske Fristater. Da det for en Maanedes Tid siden blev bekendt, hvorledes det hang sammen med Forbudet, haabede man i flere Kredse, at Ministeriet vilde slaa til, og den ærede foregaaende Taler var blandt dem, der mente, at man nok kunde vente, at Ministeriet vilde gøre noget i den Retning, som blev forlangt. Men man maa huske paa, at der ved en Sag som denne er Hensyn at tage ikke alene til Producenterne, men ogsaa til Forbrugerne, og det glæder mig, at Ministeriet afstod fra Fristelsen til at udstede Forbud mod Indførsel. Der var paa et Tidspunkt i Vinter en kraftig Bevægelse oppe i Retning af et saadant Forbud, men Ministeriet fortsatte heldigvis — hvilket glæder mig — Forhandlingerne i denne Sag, hvorved man er naaet til det Resultat, vi nu ser, et Resultat, vi sikkert alle kan tiltræde. Jeg mener, vi skylder de to højtærede Ministre, Landbrugsministeren og Udenrigsministeren, Tak og Anerkendelse for det Arbejde, de har gjort. Det er lykkes dem at overvinde en Modstand i Nordamerika, som sikkert ikke har været helt ringe, thi vi maa vide, at det er ikke alene Hensynet til de Kartoffelsygdomme, vi har i Europa, der har bevæget Fristaternes Regering til at udstede Forbudet, men der har sikkert ogsaa dermed været forbundet en lille Tanke om at forebygge et alt for stort Prisfald paa Fristaternes Kartoffelmarked.

Som Lovforslaget nu foreligger, synes jeg ikke, nogen kan indvende noget derimod, thi der tales ikke om Udstedelse af Forbud. En Udstedelse af Indførselsforbud er i Virkeligheden den groveste Form for Toldbeskyttelse, og naar de danske Landmænd er Frihandelsmænd, kan de ikke forlange, at en Regering skal tænke paa at udstede Indførselsforbud, naar der ikke er virkelig Nød paa Færde, og det kan man ikke i Øjeblikket sige, at der har været. Her er Tale om at bevare et